

MIJN ALLERDIKSTE VRIEND

(MY FAT FRIEND)

Blijspel in twee bedrijven

door

CHARLES LAURENCE

vertaling

Corné Jones

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN ALLERDIKSTE VRIEND - MY FAT FRIEND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLES LAURENCE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1974 by Charles Laurence

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HENRY

VICKY

JAMES

TOM

Het geheel speelt zich in het heden af, in het huis en de boekwinkel van Vicky.

EERSTE BEDRIJF:

SCÈNE 1 - Een morgen in augustus

SCÈNE 2 - Dezelfde avond

SCÈNE 3 - De volgende morgen

TWEEDE BEDRIJF:

SCÈNE 1 - Een zondag, vier maanden later

SCÈNE 2 - Avond voor Kerstmis

SCÈNE 3 - Later op dezelfde avond

DECOR:

Een klein negentiende-eeuws huis op de begane grond. Links achter zien we de keuken, waarin een koelkast, gasfornuis en aanrecht staan. Daarvoor staan drie stoelen om een houten eettafel. Rechts is de woonkamer, met daarachter een overloop met een deur naar de badkamer/toilet en een trap die naar de slaapkamers leidt. Aan de rechterzijde van de woonkamer zien we een deur en een raam die naar de boek- winkel leiden. Het raam is gedeeltelijk bedekt door een rolgordijn. In de woonkamer staan een klein bankje, een leunstoel en een salontafeltje. Rechts onder het raam staan enige gevulde boekenkasten, een transistorradio en een telefoon. Op de vloer ligt een karpert. De meeste meubels zijn tweedehands koopjes uit verschillende stijlen met een individuele smaak en invloed. Het effect daarvan straalt warmte en gezelligheid uit. De keuken heeft boven het aanrecht een raam dat uitziet op een glazen serre en rechts een deur die naar de tuin leidt. Links van het eetgedeelte staat een dressoir, waarop een schemerlamp staat en daarboven hangt een spiegel.

EERSTE BEDRIJF SCÈNE 1

Als het gordijn opgaat, zien we dat de eettafel gedekt is voor het ontbijt. De winkel- en badkamerdeur zijn gesloten. James, een lange Schot, is een rustige, passieve jongeman van achttien jaar. Hij zit aan de eettafel, leest een boek en drinkt zijn koffie. Henry stommelt de trap af. Hij is begin veertig, de ervaring straalt van zijn gezicht en hij heeft een slank en lenig lichaam. Zijn stropdas hangt los om zijn nek en hij draagt een jas over zijn arm en heeft een aktentas bij zich.

JAMES: Morgen.

HENRY: Morgen, James. (*gooit zijn jas op de bank, komt de kamer in, stopt en moppert*) Ik word echt kwaad. (*draait zich om, gaat de overloop op en probeert de badkamerdeur te openen, die echter is gesloten. Hij zucht, ramt op de deur en wacht even*) In hemelsnaam, Vicky, als je dood bent, geef ons dan tenminste een seintje.

VICKY (*in badkamer*): Wat wil je?

HENRY: Wat denk je dat ik wil? Ik wil piesen, idioot.

VICKY (*in badkamer*): Ik ben mijn gezicht aan het opmaken.

HENRY: Toch niet in de WC, hoop ik. Kom op. Ik heb het gekruiste benen stadium al bereikt.

VICKY (*in badkamer*): Houden zo.

HENRY: Houden zo? Ik ben een nicht, mijn beste, geen kameel. Maak open. (*hij ramt weer op de deur en tikt tegen het glazen raam van de deur*)

VICKY (*in badkamer*): Houd op.

HENRY: Dat kan ik niet. Ik zal het door het sleutelgat moeten doen.

VICKY (*in badkamer*): Ga weg.

HENRY: Kom nou, Vicky, wees lief en open de deur. Ik geef je volle permissie om je ogen zedig af te wenden.

VICKY (*in badkamer*): Het zal mijn ontbijt verpesten.

HENRY: Mijn Koningsknots zal heus je ontbijt niet verpesten. Luister, stop met spelen, ik ben wanhopig.

VICKY (*in badkamer*): Gebruik je verbeeldingskracht dan. (*Henry geeft de deur een laatste ferme klap*)

HENRY: En denk niet dat ik dat niet zal doen. (*gaat door de keukendeur naar buiten en even later zien we hem voor het keukenraam staan, komt weer de keuken in, wast zijn handen bij de gootsteen, gaat naar de spiegel en knoopt zijn das*) We hebben een groter vogelbadje nodig. (*James zit nog steeds in zijn stoel, etende en lezende*)

JAMES: Is dat zo?

HENRY: En hoe gaat het met jou op deze prachtige morgen, James?
Enige erotische dromen te vermelden?

JAMES: Nee, het spijt me. Geen.

HENRY: Dan moet je toch echt eens naar de dokter. Het is niet natuurlijk voor een jongen van jouw leeftijd. Het zal het generatieverschil wel zijn, denk ik, maar toen ik achttien was, waren mijn nachten gevuld met Leen Jongewaard, Robert Long en Tober.... Ronny, natuurlijk! Ah, gelukkige nachten waren dat.

JAMES: De thee is klaar. *(Henry gaat aan de eettafel zitten en pakt het rekje met geroosterd brood)*

HENRY: Wat is dit?

JAMES: Een toastrekje... Ik heb het bij de HEMA vandaan.

HENRY: Mmmm, heel prijzenswaardig, maar toast hoort geserveerd te worden in een linnen servet en het behoort heet te zijn, kokend heet... deze zijn bijna lauw. *(hij besmeert zijn toast met boter, pakt dan de marmelade)*

JAMES: Het was heet, toen ik het maakte. Had je maar niet zo veel tijd in de badkamer moeten doorbrengen.

HENRY: Veranderingen daar, zouden heel fijn zijn. Vicky zit daar al een half uur vast, om haar polsen met een rubber scheermes door te snijden.

JAMES: Ben je thuis voor de lunch?

HENRY: Waarom? Oh, natuurlijk, het is zaterdag. Laat me denken... eh... nee, ik heb vanmiddag een rijles, daar ga ik na het werk naartoe.

JAMES: Hoe gaat het rijden?

HENRY: Meneer Wilson is heel tevreden over me, denk ik. Zegt dat ik excentriek ben.

JAMES: Oh. Is dat goed?

HENRY: Het betekent, dat ik zo nu en dan een excellente rijder ben.

JAMES: Ze zeggen, dat je voor ieder jaar van je leven een les nodig hebt.

HENRY: Dank je. Dat is zo ongeveer het hatelijkste dat ooit iemand tegen me gezegd heeft.

JAMES: Denk je dat je voor je rijexamen zal slagen?

HENRY: Dat moet ik nog allemaal uitwerken. Ik ga ETTE achter Henry zetten op mijn aanvraagformulier en gedraag me als een non.

JAMES: Waar is dat nou goed voor?

HENRY: Dan zal de weg compleet vrij voor mij zijn. Heb jij ooit iemand gezien, die met zijn lichten seinde of toeterde tegen een non? Of op haar inreed? Nee. Het zal een makkie zijn. Zuster Henriëtte zal

vriendelijk glimlachend, heel netjes geschoren, goedkeurend haar sluiertje af en toe opzij schuivend... de rest van het verkeer doen verdwijnen. Mijn enige zorg zal zijn, om ervoor te waken dat mijn rozenkrans niet verstrikt raakt om de versnellingspook.

JAMES: Je zult gearresteerd worden.

HENRY: Dan zal ik godsdienstwaanin bepleiten. *(James gaat weer lezen. Vicky komt uit de badkamer en gaat de kamer in. Ze is een kleine, aardige, negenentwintigjarige vrouw en ze heeft een overgewicht van ongeveer twintig kilo. Ze draagt een blauwe jurk en stopt even om deze jurk recht te trekken. James ziet haar, staat op om de melk op het gasfornuis te zetten)*

JAMES: Morgen.

HENRY: Dat had je al gezegd.

JAMES: Ik praat met Vicky.

HENRY: Oh, is ze er al uit? Nou, kijk maar uit, ze is behoorlijk chagrijnig.

VICKY: Wie is verdomme chagrijnig? *(ze pakt sigaretten en een doosje lucifers van de salontafel en gaat bij de eettafel zitten)*

HENRY: Jij, mijn kleine kaboutertje. Wat is er gebeurd? Ben je met je verkeerde been uit het bed gestapt?

JAMES: Heb je lekker geslapen, Vicky?

VICKY: Niet erg. Nou, Henry, moet je je niet haasten? *(schenkt thee in)*

HENRY: Omdat dat niet vrouwelijk is... Waar heb jij het eigenlijk over?

VICKY: Ik dacht dat jij op knappen stond?

HENRY: Oh, dat. Liefste, ik volgde je advies op. Ik ben al geweest.

VICKY: Je bent wat! *(Henry wijst op de gootsteen)*

HENRY: In die vergaarbak, die jij altijd lachend het vogelbadje noemt. Ik bedoel, als mijn vogeltje uit zijn hokje ontsnapt, dan...

VICKY: Oh, jij vuil varken.

HENRY: Maak je niet druk. Misschien krijgen we slechts een fladderend spreekwoordje te zien met gebleekte veren.

VICKY: Hoe kon je! Oh, hoe kon je?

HENRY: Heel moeilijk. Ik moest op mijn tenen staan, om erbij te komen.

VICKY: En hoe kon jij, James Anderson, hem dit toestaan?

JAMES: Het spijt me, ik had geen idee...

HENRY: Wat had hij eigenlijk kunnen doen? Mij als een jongetje op de pot zetten?

VICKY: Was je maar een pot, maar je bent helaas niet meer dan een raaskallende, schreeuwende, waanzinnige, ouwe nicht!

HENRY: Vicky, ga zitten, eet je ontbijtje en stop met dat gezeur. Jezus

houdt van je! Van jullie allemaal. (*Vicky doet de cornflakes in een schaalje. James pakt de warme melk en giet het over de cornflakes*)

VICKY: Het is erbarmelijk, een kinderlijk verlangen om te shockeren, erbarmelijk.

JAMES: Kan ik iets doen om te helpen?

HENRY: Nee, ga maar door met je welbekende imitatie van een Schotse au pair. Vicky leeft zich enkel uit aan typisch vrouwelijke afgunst.

VICKY: Poeh! Waarom zou ik, of wie dan ook, in dit geval afgunstig moeten zijn?

HENRY: Nou, om te beginnen, heb ik mijn twijfels of jij erin zou slagen om in dat vogelbadje een plasje te doen, zonder de hulp van een behulpzame, passerende kraanmachinist. (*pauze*)

JAMES: Ik zal wat verse toast maken. (*neemt het toastrekje mee naar de keuken en gaat de toast bakken*)

VICKY: Je wordt echt een vieze ouwe man, Henry.

HENRY: Dat hoop ik, dat hoop ik echt. Dat is het enige soort wat ik wil zijn. (*hij reikt de suikerpot aan*) Suiker? Of gaan we ons deze week weer overgeven aan een of ander nutteloos dieet? (*Vicky graait de suikerpot uit zijn handen, waardoor de helft van de inhoud op het tafelkleed valt*)

VICKY (*bijna in tranen*): Oh, jij rotzak!

HENRY: Sorry, liefje.

JAMES: Het is niets. Ik zal het wel opruimen. Eet je flakes op, Vicky, anders wordt het zo klef. (*James veegt de suiker van het kleed. Vicky eet in stilte, haar ogen neer. Henry kijkt naar James en trekt een "wat is er met haar aan de hand" gezicht. James knikt richting Vicky en gaat naar het aanrecht met het tafelkleed en de krant*)

HENRY: Het is een mooie, zonnige dag. Hemelsblauw. (*pauze*) Je ziet er mooi uit, Victoria ... heel mooi.

VICKY: En wat betekent dat?

HENRY: Wat kan het anders betekenen, dan wat ik zeg?

VICKY: Heel veel.

HENRY: Zoals?

VICKY: Laat me even denken. Het zou kunnen betekenen dat... eh... je wilt nog meer geld van me lenen... (*Henry glimlacht en leunt achterover*) Of dat je met me naar bed wilt... (*Henry slaat spottend zijn hand voor zijn gezicht*) Of zelfs, maar nog meer onwaarschijnlijker....

HENRY: Nooit! Wat zou nou meer onwaarschijnlijk zijn dan dat?

VICKY: Je zou op jouw lompe, constiperende manier je verontschuldigungen kunnen aanbieden. (*Henry lacht*)

HENRY: Wat een fantasie. Dat is net zo onwaarschijnlijk, als dat Docters van Leeuwen in bed zou kruipen met Winnie Sorgdrager. Alles wat ik wou zeggen, is dat jouw jurk een hemelsblauwe kleur heeft en je geweldig staat.

VICKY: Mijn God! Je geeft het niet op, hè? Porren en stoten en plukken aan een verse wond met je vieze, kleine vingertjes, net zolang tot het een etterende zweer wordt.

HENRY: Hè, getver! Alsjeblieft zeg, ik ben aan het eten.

VICKY: Probeer te stikken. *(James brengt verse toast op de tafel en ook de krant)*

JAMES: Alsjeblieft, Vicky. Marmelade?

VICKY: Dank je, James. *(James pakt het schaaltje en de melk en brengt deze naar het aanrecht)*

HENRY: Wat gaat er deze morgen nog meer in je om, dan een enorme grote schaal met cornflakes?

VICKY: Henry, doe me een plezier, doe geen poging dat ouwe, geschminkte gezicht van jou te plooiën in onnozelheid... het effect is bepaald griezelig te noemen. Het heeft hetzelfde effect als het omhullen van een ouwe boot met een zijden laken.

HENRY *(kalm)*: Laten we niet persoonlijk worden, Vicky. Onthoud, dat ik er veel beter in ben dan jij.

VICKY: Persoonlijk! En wat heb jij allemaal gedaan sinds je beneden bent?

HENRY: Proberen, met de kans in grote moeilijkheden te verzeilen, een kleine, beleefde conversatie met jou te houden, om je ervan te weerhouden aan je ontbijt te beginnen.

VICKY: Nu doe je het weer. Je kunt niet ophouden met hatelijke opmerkingen te maken, hè? *(James gaat aan de tafel zitten)*

HENRY: Ik geef het op. James Anderson, heb ik vandaag meer aanstoot gegeven dan gebruikelijk?

JAMES: Ik heb niet echt mee zitten luisteren, maar het is een hele mooie jurk die je draagt, Vicky.

VICKY: Begin jij nu ook niet in hemelsnaam. *(Henry staat dramatisch op, zijn armen uitgestrekt)*

HENRY: Stop iedereen. Stop. Het begint bij mij te schemeren. *(wijst richting Vicky)* Het komt allemaal weer terug. Mijn God, ja, dat is het. Natuurlijk, dat is het!

JAMES: Wat is het?

HENRY: Dat. Dat is die lieve, kleine, blauwe Alice japon, hè?

VICKY: Stop ermee, Henry. *(ze strekt een arm uit om een toast te pakken)*

HENRY: Snel, James Anderson, dit is een noodgeval: sla alarm,

waarschuw alle hulporganisaties, alsjeblieft ruim de tafel af, sluit de proviandkast en stop de sleutel in je maagdelijke broek... Ik zal het er later persoonlijk uithalen. (*gooit het pak cornflakes naar James, pakt de marmeladepot en grist de toast uit Vicky's hand*)

VICKY: Als je dat allemaal niet onmiddellijk terugzet, dan ga ik gillen.

HENRY: Mijn God, ze heeft nu al ontwenningverschijnselen... Ik vraag me af of een rubber bot haar gelukkig kan houden.

JAMES: Wat is er eigenlijk allemaal aan de hand?

HENRY: Ben je blind, of alleen maar simpel? Zie je dat dan niet? Ze heeft haar tentjurk weer aan! (*Vicky steekt een sigaret in haar mond. Henry steekt zijn hand uit*) Wacht even. Ga je die oproken of opeten? (*Vicky steekt een lucifer onder Henry's hand aan*) Hé! Je steekt me in de fik.

VICKY: Goed zo. Je hebt gezegd wat je wou, je hebt je plezier gehad, dus waarom duvel je nu niet op naar je werk?

HENRY: Ik kan jou niet in kritieke toestand in die tent achterlaten.

JAMES: Het is een prachtige jurk, waarom noem jij het een tent?

VICKY: Wat een geweldige steun.

HENRY: Weet je het echt niet? (*James schudt zijn hoofd*) Hij weet het niet. Het betekent... dat het minstens achttien maanden geleden moet zijn geweest, toen jij 't voor het laatst droeg, Vicky. James Anderson woont nu anderhalf jaar bij ons.

VICKY: Daar hoef jij mij niet aan te herinneren. (*steekt sigaret aan*)

HENRY: Goed zo, meisje. Steek maar een sigaret op, verpest je eetlust maar. Overwin je doodsangsten... Hier, neem er twee. (*geeft pakje sigaretten, Vicky slaat het uit zijn hand*) Au, dat doet zeer.

VICKY: Toch nog een beetje genoegdoening.

JAMES (*staat op*): Excuseer me, ik kan maar beter de winkel gaan openen.

HENRY: Blijf staan waar je staat. Ze verdient publieke vernedering. Het zal haar helpen, ik moet wreed zijn...

VICKY: Daar komt de verrassing.

HENRY: ... Om goed voor haar te zijn. (*Vicky vouwt de krant open en wendt onverschilligheid voor. Henry loopt statig om haar heen*) Victoria Hope, boekenverkoopster... zeldzaam mooie boekenverkoopster en oude vrijster van dit zalige paradijs, draagt haar laatste redmiddel. Deze "prachtige mooie jurk", zoals jij die zo elegant beschreef, James Anderson, hangt gewoonlijk onheilspellend te wachten in het uiterste hoekje van haar garderobekast, verborgen met de nodige huivering, riekend naar wanhoop, vermeden door de motten en met afschuw bekeken door de boeren bij het vallen van de nacht. Het is reeds een legende

geworden bij de geboorte van...

VICKY: Oh. Schei toch uit!

HENRY: Stilte. Wanneer... wanneer de eerder genoemde Victoria Hope gedwongen wordt zichzelf te bedekken met dit omvangrijk gewaad, kan dat slechts maar één ding betekenen, en dan ook maar één ding. Het is een aankondiging voor de gehele wereld, dat alles wat ze nu nog in haar bezit heeft, veel te klein voor haar is en ze er zelfs met de meest mogelijke moeite niet meer inpast. Met andere woorden.... ze vreet als een varken en dat maakt haar weer veel te dik.

VICKY: Fantastisch gezegd.

HENRY: Dank je.

JAMES: Maar...

HENRY: Ja? Doe niet zo bescheiden.

JAMES: Vicky is niet dik. *(Henry en Vicky draaien zich om naar James en staren hem met enorme verbazing aan. Henry brengt een hand naar zijn oor)*

HENRY: Ik zal nieuwe batterijen moeten halen voor dit ding.

JAMES: Dat is ze niet, tenminste niet echt.

VICKY: Wat ben ik in hemelsnaam dan wel?

JAMES: Jij bent... de slager zegt altijd dat je goed stevig in het vlees zit. *(Henry loopt naar de kamer)*

VICKY: Oh, dank je, dank je hartelijk. Dat maakt mijn dag goed. Hoe geweldig, te horen dat een of andere schele rund denkt dat ik goed stevig in het vlees zit. Wat denkt hij verdomme wel dat ik ben, een soort van vetgemest varken of zo?

HENRY: Rustig aan, oude dame, anders barst je nog uit je vel. *(Vicky staat op)*

VICKY: Ik heb nog nooit iemand zoiets vuils en walgelijks horen zeggen.

JAMES: Hij bedoelde het goed, want hij glimlachte erbij toen hij het zei.

VICKY: Ik weet wel zeker dat hij dat deed, de schoft. Goed stevig in het vlees zitten, de verdomde rotzak! *(ze gooit de krant in de lucht en gaat naar de kamer)* Goed stevig in het vlees zitten, Jezus! *(ze rent de trap op naar haar slaapkamer)*

HENRY: Ik denk niet, dat jij dit had mogen zeggen.

JAMES: Ik herhaalde alleen maar wat...

HENRY: Je verrast me, James Anderson. Het was uiterst wreed en tactloos. Ik begrijp niet hoe jij je zo kunt gedragen. Ik houd altijd rekening met de gevoelens van andere mensen.

JAMES: Maar het was de waarheid.

HENRY: Dat maakt het alleen maar erger. Jij hebt nog heel veel te leren.

JAMES: Wat was nou zo walgelijk? Ik begrijp het niet.

HENRY: Moeilijk om aan een buitenlander uit te leggen, kleine nuances in de taal. *(gaat op de bank zitten en stopt enige formulieren in zijn aktentas)* Vicky is een oprechte meid, waarom anders zou ze een levensgrote spiegel in haar slaapkamer hebben? Mijn God, als ik van diezelfde grote was, dan had ik een duimendik vergrootglas nodig om mijn wenkbrauwen uit te plukken. Dik is een goed oprecht woord, goed stevig in het vlees zitten is een ontwijking, een verschrikkelijk boosaardig woord. Als ik jou was, dan zou ik mijn mond maar omspoelen met groene zeep.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto